

Ibis

Publius Ovidius Naso

Tempus ad hoc, lustris bis iam mihi quinque peractis,
 Omne fuit Musae carmen inerme meae;
 Nullaque, quae possit, scriptis tot milibus, extat
 Littera Nasonis sanguinolenta legi:
 Nec quemquam nostri nisi me laesere libelli,   5
 Artificis periit cum caput Arte sua.
 Unus (et hoc ipsum est iniuria magna) perennem
 Candoris titulum non sinit esse mei.
 Quisquis is est (nam nomen adhuc utcumque tacebo),
 Cogit inassuetas sumere tela manus.   10
 Ille relegatum gelidos aquilonis ad ortus
 Non sinit exilio delituisse meo;
 Vulnereque inmitis requiem quaerentia vexat,
 Iactat et in toto nomina nostra foro;
 Perpetuoque mihi sociatam foedere lecti   15
 Non patitur vivi funera flere viri.
 Cumque ego quassa meae complectar membra carinae,
 Naufragii tabulas pugnat habere mei:
 Et qui debuerat subitas extinguere flammam,
 Hic praedam medio raptor ab igne petit.   20
 Nititur, ut profugae desint alimenta senectae:
 Heu! quanto est nostris dignior ipse malis!
 Di melius! quorum longe mihi maximus ille est,
 Qui nostras inopes noluit esse vias.
 Huic igitur meritas grates, ubicumque licebit,   25
 Pro tam mansueto pectore semper agam.
 Audiat hoc Pontus: faciet quoque forsitan idem,
 Terra sit ut propior testificanda mihi.
 At tibi, calcasti qui me, violente, iacentem,
 Qua licet ei misero! debitus hostis ero.   30
 Desinet esse prius contrarius ignibus umor,
 Iunctaque cum luna lumina solis erunt;
 Parsque eadem caeli zephyros emittet et euros,
 Et tepidus gelido flabit ab axe notus;
 Et ver autumno, brumae miscebitur aestas,   37
 Atque eadem regio vesper et ortus erit;
 Et nova fraterno veniet concordia fumo,   35
 Quem vetus accensa separat ira pyra:
 Quam mihi sit tecum positus, quae sumpsimus, armis   39
 Gratia, commissis, improbe, rupta tuis.
 Pax erit haec nobis, donec mihi vita manebit,   43
 Cum pecore infirmo quae solet esse lupis.
 Prima quidem coepto committam proelia versu,
 Non soleant quamvis hoc pede bella geri:
 Utque petit primo plenum flaventis harenae
 Nondum calfacti militis hasta solum,

Sic ego te nondum ferro iaculabor acuto,
 Protinus invisum nec petet hasta caput;   50
 Et neque nomen in hoc nec dicam facta libello,
 Teque brevi, qui sis, dissimulare sinam.
 Postmodo, si perges, in te mihi liber iambus
 Tincta Lycambeo sanguine tela dabit.
 Nunc quo Battiades inimicum devovet Ibin,   55
 Hoc ego devoveo teque tuosque modo.
 Utque ille, historiis involvam carmina caecis:
 Non soleam quamvis hoc genus ipse sequi.
 Illius ambages imitatus in Ibide dicar
 Oblitus moris iudicii que mei.   60
 Et quoniam, qui sis, nondum quaerentibus edo,
 Ibidis interea tu quoque nomen habe;
 Utque mei versus aliquantum noctis habebunt,
 Sic vitae series tota sit atra tuae.
 Haec tibi natali facito, Ianique kalendis   65
 Non mentituro quilibet ore legat.
 Di maris et terrae, quique his meliora tenetis
 Inter diversos cum Iove regna polos,
 Huc, precor, huc vestras omnes advertite mentes,
 Et sinite optatis pondus inesse meis: 70
 Ipsaque tu tellus, ipsum cum fluctibus aequor,
 Ipse meas aether accipe summe preces;
 Sideraque et radiis circumdata solis imago,
 Lunaque, quae numquam quo prius orbe micat,
 Noxque tenebrarum specie reverenda tuarum;   75
 Quaeque ratum triplici pollice netis opus,
 Quique per infernas horrendo murmure valles
 Inperiuratae laberis amnis aquae,
 Quasque ferunt torto vittatis angue capillis
 Carceris obscuras ante sedere fores;   80
 Vos quoque, plebs superum, Fauni Satyrique Laresque
 Fluminaque et nymphae semideumque genus:
 Denique ab antiquo divi veteresque novique
 In nostrum cuncti tempus, adeste, chao,
 Carmina dum capiti male fido dira canentur   85
 Et peragent partes ira dolorque suas.
 Adnite optatis omnes ex ordine nostris,
 Et sit pars voti nulla caduca mei.
 Quaeque precor, fiant: ut non mea dicta, sed illa
 Pasiphaes generi verba fuisse putet.   90
 Quasque ego transiero poenas, patiatur et illas;
 Plenius ingenio sit miser ille meo!
 Neve minus noceant fictum execrantia nomen
 Vota, minus magnos commoveantve deos:
 Illum ego devoveo, quem mens intellegit, Ibin,   95
 Qui se scit factis has meruisse preces.
 Nulla mora est in me: peragam rata vota sacerdos.

Quisquis ades sacris, ore favete, meis;
 Quisquis ades sacris, lugubria dicite verba,
 Et fletu madidis Ibin adite genis: 100
 Ominibusque malis pedibusque occurrite laevis,
 Et nigrae vestes corpora vestra tegant!
 Tu quoque, quid dubitas ferales sumere vittas?
 Iam stat, ut ipse vides, funeris ara tui.
 Pompa parata tibi est: votis mora tristibus absit: 105
 Da iugulum cultris, hostia dira, meis.
 Terra tibi fruges, amnis tibi deneget undas,
 Deneget afflatus ventus et aura suos.
 Nec tibi sol calidus, nec sit tibi lucida Phoebe,
 Destituant oculos sidera clara tuos. 110
 Nec se Vulcanus nec se tibi praebeat aer,
 Nec tibi det tellus nec tibi pontus iter.
 Exul, inops erres, alienaque limina lustres,
 Exiguumque petas ore tremante cibum.
 Nec corpus querulo nec mens vacet aegra dolore, 115
 Noxque die gravior sit tibi, nocte dies.
 Sisque miser semper, nec sis miserabilis ulli:
 Gaudeat adversis femina virque tuis.
 Accedat lacrimis odium, dignusque putere,
 Qui, mala cum tuleris plurima, plura feras. 120
 Sitque, quod est rarum, solito defecta favore
 Fortunae facies invidiosa tuae.
 Causaque non desit, desit tibi copia mortis:
 Optatam fugiat vita coacta necem:
 Luctatusque diu cruciatos spiritus artus 125
 Deserat, et longa torqueat ante mora.
 Evenient. dedit ipse mihi modo signa futuri
 Phoebus, et a laeva maesta volavit avis.
 Certe ego, quae voveo, superos motura putabo,
 Speque tuae mortis, perfide, semper alar. 130
 Et prius hanc animam, nimium tibi saepe petitam,
 Auferet illa dies, quae mihi sera venit,
 Quam dolor hic umquam spatium evanescere possit,
 Leniat aut odium tempus et hora meum.
 Pugnabunt arcu dum Thraces, Iazyges hasta, 135
 Dum tepidus Ganges, frigidus Hister erit;
 Robora dum montes, dum mollia pabula campi,
 Dum Tiberis liquidas Tuscus habebit aquas,
 Tecum bella geram; nec mors mihi finiet iras,
 Saeva sed in manes manibus arma dabit. 140
 Tum quoque, cum fuero vacuas dilapsus in auras,
 Exsanguis mores oderit umbra tuos,
 Tum quoque factorum veniam memor umbra tuorum,
 Insequar et vultus ossea forma tuos.
 Sive ego, quod nolim, longis consumptus ab annis, 145
 Sive manu facta morte solutus ero:

Sive per immensas iactabor naufragus undas,
 Nostraque longinquus viscera piscis edet:
 Sive peregrinae carpent mea membra volucres:
 Sive meo tinguent sanguine rostra lupi: 150
 Sive aliquis dignatus erit subponere terrae
 Et dare plebeio corpus inane rogo:
 Quidquid ero, Stygiis erumpere nitar ab oris,
 Et tendam gelidas ultor in ora manus.
 Me vigilans cernes, tacitis ego noctis in umbris 155
 Excutiam somnos visus adesse tuos.
 Denique quidquid ages, ante os oculosque volabo
 Et querar, et nulla sede quietus eris.
 Verbera saeva dabunt sonitum nexaeque colubrae,
 Conscia fumabunt semper ad ora faces. 160
 His vivus furiis agitabere, mortuus isdem,
 Et brevior poena vita futura tua est.
 Nec tibi continget funus lacrimaeque tuorum;
 Indeploratum proiciere caput;
 Carnificisque manu, populo plaudente, traheris, 165
 Infixusque tuis ossibus uncus erit.
 Ipsae te fugient, quae carpunt omnia, flammae;
 Respuet invisum iusta cadaver humus.
 Unguibus et rostro crudus trahet ilia vultur
 Et scindent avidi perfida corda canes, 170
 Deque tuo fiet licet hac sis laude superbus
 Insatiabilibus corpore rixa lupis.
 In loca ab Elysiis diversa fugabere campis,
 Quasque tenet sedes noxia turba, coles.
 Sisyphus est illic saxum volvensque petensque, 175
 Quique agitur rapidae vinctus ab orbe rotae,
 Iugeribusque novem summus qui distat ab imo, 181
 Visceraque assiduae debita praebet avi.
 Quaeque gerunt umeris perituras Belides undas, 177
 Exulis Aegypti, turba cruenta, nurus.
 Poma pater Pelopis praesentia quaerit, et idem
 Semper eget liquidis, semper abundat aquis. 180
 Hic tibi de Furiis scindet latus una flagello, 183
 Ut sceleris numeros confiteare tui:
 Altera Tartareis sectos dabit anguibus artus:
 Tertia fumantes incoquet igne genas.
 Noxia mille modis lacerabitur umbra, tuasque
 Aeacus in poenas ingeniosus erit.
 In te transcribet veterum tormenta reorum:
 Sontibus antiquis causa quietis eris. 190
 Sisyphe, cui tradas revolubile pondus, habebis:
 Versabunt celeres nunc nova membra rotae:
 Hic et erit, ramos frustra qui captet et undas:
 Hic inconsumpto viscere pascet aves.
 Nec mortis poenas mors altera finiet huius, 195

Horaque erit tantis ultima nulla malis.
 Inde ego pauca canam, frondes ut siquis ab Ida
 Aut summam Libyco de mare carpat aquam.
 Nam neque, quot flores Sicula nascantur in Hybla,
 Quotve ferat, dicam, terra Cilissa crocos,   200
 Nec cum tristis hiems Aquilonis inhorruit alis,
 Quam multa fiat grandine canus Athos;
 Nec mala voce mea poterunt tua cuncta referri,
 Ora licet tribuas multiplicata mihi.
 Tot tibi vae! misero venient talesque ruinae,   205
 Ut cogi in lacrimas me quoque posse putem.
 Illae me lacrimae facient sine fine beatum:
 Dulcior hic risu tunc mihi fletus erit.
 Natus es infelix,++ita di voluere++nec ulla
 Commoda nascenti stella levisve fuit.   210
 Non Venus affulsit, non illa Iuppiter hora,
 Lunaque non apto solque fuere loco,
 Nec satis utiliter positos tibi praebuit ignes
 Quem peperit magno lucida Maia Iovi.
 Te fera nec quicquam placidum spondentia Martis   215
 Sidera presserunt falciferique senis.
 Lux quoque natalis, ne quid nisi triste videres,
 Turpis et inductis nubibus atra fuit.
 Haec est, in fastis cui dat gravis Allia nomen,
 Quaeque dies Ibin, publica damna tulit.   220
 Qui simul impura matris prolapsus ab alvo
 Cinyphiam foedo corpore pressit humum,
 Sedit in adverso nocturnus culmine bubo,
 Funereoque graves edidit ore sonos.
 Protinus Eumenides lavere palustribus undis,   225
 Qua cava de Stygiis fluxerat unda vadis,
 Pectoraque unxerunt Erebeae felle colubrae,
 Terque cruentatas increpuere manus.
 Gutturaque imbuerunt infantia lacte canino:
 Hic primus pueri venit in ora cibus: 230
 Perbibit inde suae rabiem nutricis alumnus,
 Latrat et in toto verba canina foro.
 Membraque vinxerunt tinctis ferrugine pannis,
 A male deserto quos rapuere rogo:
 Et, ne non fultum nuda tellure iaceret,   235
 Molle super silices inposuere caput.
 Iamque recessurae viridi de stipite factas
 Admorunt oculos usque sub ora faces.
 Flebat, ut est fumis infans contactus amaris,
 De tribus est cum sic una locuta soror: 240
 ' Tempus in inmensum lacrimas tibi movimus istas,
 Quae semper causa sufficiente cadent.'
 Dixerat; at Clotho iussit promissa valere,
 Nevit et infesta stamina pulla manu;

Et, ne longa suo praesagia diceret ore,   245
     ' Fat canet vates qui tua,' dixit, 'erit.'
 Ille ego sum vates: ex me tua vulnera disces,
     Dent modo di vires in mea verba suas;
 Carminibusque meis accedent pondera rerum,
     Quae rata per luctus experiere tuos.   250
 Neve sine exemplis aevi cruciari prioris,
     Sint tua Troianis non leviora malis,
 Quantaque clavigeri Poeantius Herculis heres,
     Tanta venenato vulnera crure geras.
 Nec levius doleas, quam qui bibit ubera cervae,   255
     Armatique tulit vulnus, inermis opem;
 Quique ab equo praeceps in Aleia decidit arva,
     Exitio facies cui sua paene fuit.
 Id quod Amyntorides videas, trepidumque ministro
     Praetemptes baculo luminis orbus iter.   260
 Nec plus aspicias quam quem sua filia rexit,
     Expertus scelus est cuius uterque parens:
 Qualis erat, postquam est iudex de lite iocosa
     Sumptus, Apollinea clarus in arte senex:
 Qualis et ille fuit, quo praecipiente columba   265
     Est data Palladiae praevia duxque rati:
 Quique oculis caruit, per quos male viderat aurum,
     Inferias nato quos dedit orba parens:
 Pastor ut Aetnaeus, cui casus ante futuros
     Telemus Eurymides vaticinatus erat: 270
 Ut duo Phinidae, quibus idem lumen ademit,
     Qui dedit: ut Thamyrae Demodocique caput
 Sic aliquis tua membra secet, Saturnus ut illas
     Subsecuit partes, unde creatus erat.
 Nec tibi sit melior tumidis Neptunus in undis,   275
     Quam cui sunt subitae frater et uxor aves;
 Sollertique viro, lacerae quem fracta tenentem
     Membra ratis Semeles est miserata soror.
 Vel tua, ne poenae genus hoc cognoverit unus,
     Viscera diversis scissa ferantur equis: 280
 Vel quae, qui redimi Romano turpe putavit,
     A duce Puniceo pertulit, ipse feras.
 Nec tibi subsidio praesens sit numen, ut illi,
     Cui nihil Hercei profuit ara Iovis.
 Utque dedit saltus a summa Thessalus Ossa,   285
     Tu quoque saxoso praecipitere iugo.
 Aut velut Eurylochi, qui sceptrum cepit ab illo,
     Sint artus avidis anguibus esca tui.
 Vel tua maturet, sicut Minoia fata,
     Per caput infusae fervidus umor aquae.   290
 [Utque parum mitis, sed non impune, Prometheus,
     Aerias volucres sanguine fixus alas.]
 Aut ut Erechthides, magno ter ab Hercule victus,

Caesus in immensum proiciare fretum.
 Aut ut Amyntiaden, turpi dilectus amore   295
     Oderit, et saevo vulneret ense puer.
 Nec tibi fida magis misceri pocula possint,
     Quam qui cornigero de Iove natus erat.
 More vel intereas capti suspensus Achaei,
     Qui miser aurifera teste pependit aqua.   300
 Aut ut Achilliden, cognato nomine clarum,
     Opprimat hostili tegula iacta manu.
 Nec tua quam Pyrrhi felicius ossa quiescant,
     Sparsa per Ambracias quae iacuere vias.
 Nataque ut Aeacidae iaculis moriaris adactis;   305
     Non licet hoc Cereri dissimulare sacrum.
 Utque nepos dicti nostro modo carmine regis,
     Cantharidum sucos dante parente bibas.
 Aut pia te caeso dicatur adultera, sicut
     Qua cecidit Leucon vindice, dicta pia est.   310
 Inque pyram tecum carissima corpora mittas,
     Quem finem vitae Sardanapallus habet.
 Utque Iovis Libyci templum violare parantes,
     Acta noto vultus condat harena tuos.
 Utque necatorum Darei fraude secundi,   315
     Sic tua subsidens devoret ora cinis.
 Aut ut olivifera quondam Sicyone profecto,
     Sit frigus mortis causa famesque tuae.
 Aut ut Atarnites, insutus pelle iuveni
     Turpiter ad dominum praeda ferare tuum.   320
 Inque tuo thalamo ritu iugulere Pheraei,
     Qui datus est leto coniugis ense suae,
 Quosque putas fidos, ut Larisaeus Aleuas
     Vulnere non fidos experiare tuo.
 Utque Milo, sub quo cruciata est Pisa tyranno,   325
     Vivus in occultas praecipiteris aquas.
 Quaeque in Adimantum Phyllesia regna tenentem
     A Iove venerunt, te quoque tela petant.
 Aut ut Amastriacis quondam Lenaeus ab oris,   330
     Nudus Achillea destituaris humo.
 Utque vel Eurydamas ter circum busta Thrasylli
     Est Larisaeis raptus ab hoste rotis,
 Vel qui, quae fuerat tutatus moenia saepe,
     Corpore lustravit non diuturna suo,
 Utque novum passa genus Hippomeneide poenae   335
     Tractus in Actaea fertur adulter humo,
 Sic, ubi vita tuos invisita reliquerit artus,
     Ultiores rapiant turpe cadaver equi.
 Viscera sic aliquis scopulus tua figat, ut olim
     Fixa sub Euboico Graia fuere sinu;   340
 Utque ferox periit et fulmine et aequore raptor,
     Sic te mersuras adiuvet ignis aquas.

Mens quoque sic furiis vecors agitetur, ut illi,
 Unum qui toto corpore vulnus habet;
 Utque Dryantiadae Rhodopeia regna tenenti,   345
 In gemino dispar cui pede cultus erat,
 Ut fuit Oetaeo quondam generoque draconum
 Tisamenique patri Calliroesque viro.
 Nec tibi contingat matrona pudicior illa,
 Qua potuit Tydeus erubuisse nuru: 350
 Quaeque sui Venerem iunxit cum fratre mariti,
 Locris in ancillae dissimulata nece.
 Tam quoque, di faciant, possis gaudere fideli
 Coniuge, quam Talai Tyndareique gener:
 Quaeque parare suis letum patruelibus ausae   355
 Belides assidua colla premuntur aqua.
 Byblidos et Canaces, sicut facit, ardeat igne,
 Nec nisi per crimen sit tibi fida soror.
 Filia si fuerit, sit quod Pelopea Thyestae,
 Myrrha suo patri, Nyctimeneque suo.   360
 Neve magis pia sit capitique parentis amica,
 Quam sua vel Pterelae, vel tibi, Nise, fuit:
 Infamemque locum sceleris quae nomine fecit,
 Pressit et inductis membra paterna rotis.
 Ut iuvenes pereas, quorum fastigia vultus   365
 Membraque Pisaeae sustinuere foris:
 Ut qui perfusam miserorum saepe procorum
 Ipse suo melius sanguine tinxit humum:
 Proditor ut saevi periit auriga tyranni,
 Qui nova Myrtoae nomina fecit aquae: 370
 Ut qui velocem frustra petiere puellam,
 Dum facta est pomis tardior illa tribus:
 Ut qui tecta novi formam celantia monstri
 Intrarunt caecae non redeunda domus:
 Ut quorum Aeacides misit violentus in altum   375
 Corpora cum senis altera sena rogum:
 Ut quos, obscuri victos ambagibus oris,
 Legimus infandae Sphinga dedisse neci:
 Ut qui Bistoniae templo cecidere Minervae,
 Propter quos acies nunc quoque tecta deae est: 380
 Ut qui Threicii quondam praesepia regis
 Fecerunt dapibus sanguinolenta suis:
 Therodamanteos ut qui sensere leones,
 Quique Thoanteae Taurica sacra deae:
 Ut quos Scylla vorax Scyllaeque adversa Charybdis   385
 Dulichiae pavidos eripuerunt rati:
 Ut quos demisit vastam Polyphemus in alvum:
 Ut Laestrygonias qui subiere manus:
 Ut quos dux Poenus mersit putealibus undis
 Et iacto canas pulvere fecit aquas: 390
 Sex bis ut Icaridos famulae periere procique,

Inque caput domini qui dabat arma procis:
 Ut iacet Aonio luctator ab hospite fusus,
 Qui, mirum, victor, cum cecidisset, erat:
 Ut quos Antaei fortes pressere lacerti: 395
 Quosque ferae morti Lemnia turba dedit:
 Ut qui post longum, sacri monstrator iniqui,
 Elicuit pluvias victima caesus aquas:
 Frater ut Antaei, quo sanguine debuit, aras
 Tinxit, et exemplis occidit ipse suis: 400
 Ut qui terribiles pro gramen habentibus herbis
 Impius humano viscere pavit equos:
 Ut duo diversis sub eodem vindice caesi
 Vulneribus, Nessus Dexamenique gener:
 Ut pronepos, Saturne, tuus, quem reddere vitam 405
 Urbe Coronides vidit ab ipse sua:
 Ut Sinis et Sciron et cum Polypemone natus:
 Quique homo parte sui, parte iuvenus erat:
 Quique trabes pressas ab humo mittebat in auras,
 Aequoris aspiciens huius et huius aquas: 410
 Quaeque Ceres laeto vidit pereuntia vultu
 Corpora Thesea Cercyonea manu.
 Haec tibi, quem meritis precibus mea devovet ira,
 Evenient, aut his non leviora malis.
 Qualis Achaemenidis, Siculo desertus in Aetna 415
 Troica cum vidit vela venire, fuit,
 Qualis erat nec non fortuna binominis Iri,
 Quique tenent pontem, spe tibi maior erit.
 Filius et Cereris frustra tibi semper ametur,
 Destituatque tuas usque petitus opes: 420
 Utque per alternos unda labente recursus
 Subtrahitur presso mollis harena pedi,
 Sic tua nescio qua semper fortuna liquescat,
 Lapsaque per medias effluat usque manus.
 Utque pater solitae varias mutare figuras, 425
 Plenus inextincta conficiare fame;
 Nec dapis humanae tibi sint fastidia; quaque
 Parte potes, Tydeus temporis huius eris.
 Atque aliquid facies, a vespere Solis ad ortus
 Cur externati rursus agantur equi; 430
 Foeda Lycaoniae repetes convivia mensae,
 Temptabisque cibi fallere fraude Iovem;
 Teque aliquis posito temptet vim numinis opto,
 Tantalides tu sis, tu Teleique puer.
 Et tua sic latos spargantur membra per agros, 435
 Tamquam quae patrias detinuere vias.
 Aere Perilleo veros imitere iuvencos,
 Ad formam tauri conveniente sono.
 Utque ferox Phalaris, lingua prius ense resecta
 More bovis Paphio clausus in aere gemas. 440

Dumque redire voles aevi melioris in annos,
 Ut vetus Admeti decipiare socer.
 Aut eques in medii mergare voragine caeni,
 Dummodo sint fati nomina nulla tui.
 Atque utinam pereas, veluti de dentibus orti   445
 Sidonia iactis Graia per arva manu.
 Et quae Pitthides fecit de fratre Medusae,
 Eveniant capiti vota sinistra tuo:
 Et quibus exiguo volucris devota libello est,
 Corpora proiecta quae sua purgat aqua.   450
 Vulnera totque feras quot dicitur ille tulisse,
 Cuius ab inferiis culter abesse solet.
 Attonitusque seces, ut quos Cybeleia mater
 Incitat, ad Phrygios vilia membra modos;
 Deque viro fias nec femina nec vir, ut Attis,   455
 Et quatiā molli tympana rauca manu.
 Inque pecus subito Magnae vertare Parentis,
 Victor ut est celeri victaque versa pede.
 Solaque Limone poenam ne senserit illam,
 Et tua dente fero viscera carpat equus.   460
 Aut, ut Cassandreus domino non mitior illo,
 Saucius ingesta contumuleris humo.
 Aut ut Abantiades, aut ut Cycneius heros,
 Clausus in aequoreas praecipiteris aquas.
 Victima vel Phoebō sacras macteris ad aras,   465
 Quam tulit a saevo Theudotus hoste necem.
 Aut te devoveat certis Abdera diebus,
 Saxaque devotum grandine plura petant.
 Aut Iovis infesti telo feriare trisulco,
 Ut satus Hipponoo, Dexitheaeque pater,   470
 Ut soror Autonoes, ut cui matertera Maia,
 Ut temere optatos qui male rexit equos;
 Ut ferus Aeolides, ut sanguine natus eodem,
 Quo genita est liquidis quae caret Arctos aquis,
 Ut Macelo rapidis icta est cum coniuge flammis,   475
 Sic, precor, aetherii vindicis igne cadas.
 Praedaque sis illis, quibus est Latonia Delos
 Ante diem raptō non adeunda Thaso:
 Quique verecundae speculantem labra Dianae,
 Quique Crotopiaden diripuere Linum.   480
 Neve venenato levius feriaris ab angue,
 Quam senis Oeagri Calliopesque nurus:
 Quam puer Hypsipyles, quam qui cava primus acuta
 Cuspide suspecti robora fixit equi.
 Neve gradus adeas Elpenore cautius altos,   485
 Vimque feras vini quo tulit ille modo.
 Tamque cadas domitus, quam quisquis ad arma vocantem
 Iuvit inhumanum Thiodamanta Dryops:
 Quam ferus ipse suo periit mactatus in antro

Proditus inclusae Cacus ab ore bovis: 490
 Quam qui dona tulit Nesseo tinctorum veneno,
 Euboicasque suo sanguine tinxit aquas.
 Vel de praecipiti venias in Tartara saxo,
 Ut qui Socraticum de nece legit opus;
 Ut qui Theseae fallacia vela carinae 495
 Vidit, ut Iliaca missus ab arce puer,
 Ut teneri nutrix, eadem matertera, Bacchi,
 Ut cui causa necis serra reperta fuit;
 Livida se scopulis ut virgo misit ab altis,
 Dixerat invicto quae mala verba deo. 500
 Feta tibi occurrat patrio popularis in arvo,
 Sitque Phalaeceae causa leaena necis.
 Quique Lycurgiden letavit, et arbore natum,
 Idmonaque audacem, te quoque rumpat aper.
 Isque vel exanimis faciat tibi vulnus, ut illi, 505
 Ora super fixi quem cecidere suis.
 Sive idem, simili pinus quem morte peremit,
 Phryx ac venator sis Berecyniades.
 Si tua contigerit Minoas puppis harenas,
 Te Corcyraeum Cressia turba putet. 510
 Lapsuramque domum subeas, ut sanguis Aleuae,
 Stella Leoprepidae cum fuit aequa Iovis.
 Utque vel Evenus, torrenti flumine mersus
 Nomina des rapidae, vel Tiberinus, aquae.
 Astacidaeque modo decisa cadavere trunco, 515
 Digna feris, hominis sit caput esca tuum,
 Quodque ferunt Brotean fecisse cupidine mortis,
 Des tua succensae membra cremanda pyrae.
 Inclususque necem cavea patiaris, ut ille
 Non profecturae conditor historiae. 520
 Utque repertori nocuit pugnacis iambi,
 Sic sit in exitium lingua proterva tuum.
 Utque parum stabili qui carmine laesit Athenin,
 Invisus pereas deficiente cibo.
 Utque lyrae vates fertur periisse severae, 525
 Causa sit exitii dextera laesa tui.
 Utque Agamemnonio vulnus dedit anguis Orestae,
 Tu quoque de morsu virus habente cadas.
 Sit tibi coniugii nox prima novissima vitae:
 Eupolis hoc periit et nova nupta modo. 530
 Utque coturnatum periisse Lycophrona narrant,
 Haereat in fibris fixa sagitta tuis.
 Aut lacer in silva manibus spargare tuorum,
 Sparsus ut est Thebis angue creatus avo.
 Perque feros montes tauro rapiente traharis, 535
 Ut tracta est coniunx imperiosa Lyci.
 Quodque suae passa est paelex invita sororis,
 Excidat ante pedes lingua resecta tuos.

Conditor ut tardae, laesus cognomine, Myrrhae,
 Urbis in innumeris inveniari locis.   540
 Inque tuis opifex, vati quod fecit Achaeo,
 Noxia luminibus spicula condat apis.
 Fixus et in duris carparis viscera saxis,
 Ut cui Pyrrha sui filia fratris erat.
 Ut puer Harpagides referas exempla Thyestae,   545
 Inque tui caesus viscera patris eas.
 Trunca geras saevo mutilatis partibus ense,
 Qualia Mamertae membra fuisse ferunt.
 Utve Syracosio praestricta fauce poetae,
 Sic animae laqueo sit via clausa tuae.   550
 Nudave derepta pateant tua viscera pelle,
 Ut Phrygium cuius nomina flumen habet.
 Saxificae videas infelix ora Medusae,
 Cephenum multos quae dedit una neci.
 Potniadum morsus subeas, ut Glaucus, equarum,   555
 Inque maris salias, Glaucus ut alter, aquas.
 Utque duobus idem dictis modo nomen habenti,
 Praefocent animae Cnosia mella viam.
 Sollicitoque bibas, Anyti doctissimus olim
 Imperturbato quod bibit ore reus.   560
 Nec tibi, siquid amas, felicius Haemone cedat:
 Utque sua Macareus, sic potiare tua.
 Vel videas quod, iam cum flammae cuncta tenerent,
 Hectoreus patria vidit ab arce puer.
 Sanguine probra luas, ut avo genitore creatus,   565
 Per facinus soror est cui sua facta parens.
 Ossibus inque tuis teli genus haereat illud,
 Traditur Icarii quo cecidisse gener.
 Utque loquax in equo est elisum guttur acerno,
 Sic tibi claudatur pollice vocis iter.   570
 Aut ut Anaxarchus pila minuaris in alta,
 Ictaque pro solitis frugibus ossa sonent.
 Utque patrem Psamathes, condant te Phoebus in ima
 Tartara, quod natae fecerat ille suae.
 Inque tuos ea pestis eat, quam dextra Coroebi   575
 Vicit, opem miseris Argolisique tulit.
 Utque nepos Aethrae, Veneris moriturus ob iram,
 Exul ab attonitis excutiariis equis.
 Propter opes magnas ut perdidit hospes alumnum,
 Perdat ob exiguas te tuus hospes opes.   580
 Utque ferunt caesos sex cum Damasicthone fratres,
 Intereat tecum sic genus omne tuum.
 Addidit ut fidicen miseris sua funera natis,
 Sic tibi sint vitae taedia iusta tuae.
 Utve soror Pelopis, saxo dureris oborto,   585
 Ut laesus lingua Battus ab ipse sua.
 Aera si misso vacuum iaculabere disco,

Quo puer Oeбалides, ictus ab orbe cadas.
 Siqua per alternos pulsabitur unda lacertos,
 Omnis Abydena sit tibi peior aqua. 590
 Comicus ut liquidis periit, dum nabat, in undis,
 Et tua sic Stygius strangulet ora liquor.
 Aut ubi ventosum superaris naufragus aequor,
 Contacta pereas, ut Palinurus, humo.
 Utque coturnatum vatem tutela Dianae, 595
 Dilaniet vigilum te quoque turba canum.
 Aut ut Trinacrius salias super ora gigantis,
 Plurima qua flammis Sicani Aetna vomit.
 Diripiantque tuos insanis unguibus artus
 Strymoniae matres, Orpheos esse ratae. 600
 Natus ut Althaeae flammis absentibus arsit,
 Sic tuus ardescat stipitis igne rosus.
 Ut nova Phasiaca comprehensa est nupta corona,
 Utque pater nuptae, cumque parente domus;
 Ut cruor Herculeos abiit diffusus in artus; 605
 Corpora pestiferum sic tua virus edat.
 Qua sua Penteliden proles est ulta Lycurgum,
 Haec maneat teli te quoque plaga novi.
 Utque Milo robur diducere fissile temptes,
 Nec possis captas inde referre manus. 610
 Muneribusque tuis laedaris, ut Icarus, in quem
 Intulit armatas ebria turba manus.
 Quodque dolore necis patriae pia filia fecit,
 Vincula per laquei fac tibi guttur eat.
 Obstructoque famem patiaris limine tecti, 615
 Ut legem poenae cui dedit ipsa parens.
 Illius exemplo violes simulacra Minervae,
 Aulidis a portu qui leve vertit iter.
 Naupliadaeve modo poenas pro crimine falso
 Morte luas, nec te non meruisse iuvet. 620
 Aethalon ut vita spoliavit Isindius hospes,
 Quem memor a sacris nunc quoque pellit Ion:
 Utque Melanthea tenebris a caede latentem
 Prodidit officio luminis ipsa parens:
 Sic tua coniectis fodiantur viscera telis, 625
 Sic precor auxiliis impedire tuis.
 Qualis equos pacto, quos fortis agebat Achilles,
 Acta Phrygi timido, nox tibi talis eat.
 Nec tu quam Rhesus somno meliore quiescas,
 Quam comites Rhesi tum necis, ante viae; 630
 Quam quos cum Rutulo morti Ramnete dederunt
 Impiger Hyrtacides Hyrtacidaeque comes.
 Cliadaeve modo circumdatus ignibus atris
 Membra feras Stygiae semicremata neci.
 Utque Remo muros auso transire recentes, 635
 Noxia sint capiti rustica tela tuo.

Denique Sarmaticas inter Geticasque sagittas
His precor ut vivas et moriari locis.
Haec tibi tantisper subito sint missa libello,
Inmemores ne nos esse querare tui. 640
Pauca quidem, fateor: sed di dent plura rogatis,
Multiplicentque suo vota favore mea.
Postmodo plura leges et nomen habentia verum,
Et pede quo debent acria bella geri.